

Fővárosi Törvényszék

Az ügy száma: 103.K.701.457/2022/8.
A felperes: REAGENS Kft.
(1155 Budapest, Wysocki utca 1.)
A felperes képviselője: Bihary, B. Szabó, Jean, Zalavári és Társai Ügyvédi Iroda –
dr. Szigeti-Szabó Andrea ügyvéd
(1036 Budapest, Bécsi út 52. II. 6-7.)
Az alperes: Közbeszerzési Hatóság Közbeszerzési Döntőbizottság
(1026 Budapest, Riadó u. 5.)
Az alperes képviselője: dr. Kenessey Réka kamarai jogtanácsos
A per tárgya: közbeszerzési ügyben hozott D.45/28/2022. számú
közigazgatási határozat megtámadása

Í t é l e t:

A Fővárosi Törvényszék az alperes D.45/28/2022. számú határozatát részben, a jogorvoslati kérelemnek az alapelvek sérelméről hozott döntést érintő részében megsemmisíti és az alperest ebben a körben új eljárásra kötelezi.

Kötelezi az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 200 000 (kettőszázezer) forint perköltséget.

A 36 000 (harminchatezer) forint összegű kereseti illetéket a Magyar Állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az ítélet alapjául szolgáló tényállás

- [1] A perben nem álló Uzsoki Utcai Kórház ajánlatkérő a közbeszerzésekről szóló 2015. évi CXLI. törvény (a továbbiakban: Kbt.) Második Része szerinti nyílt közbeszerzési eljárást indított „Labordiagnosztikumok beszerzése” tárgykorben 19 részben, a 3. rész tekintetében 24 424 725 forint, míg a 6. rész tekintetében 5 512 710 forint becsült értékben. Az ajánlatkérő igénye adásvételi keretszerződés keretén belül a műszaki leírásban részletezett vizsgálatokhoz szükséges különféle laboratóriumi reagensek és egyéb kiegészítő anyagok beszerzése volt.
- [2] A 3. rész Hematológiai vizsgálatok körében rögzítésre került, hogy
II.2.4) A közbeszerzés ismertetése:
Hematológiai vizsgálatokhoz
a) reagensek beszerzése saját tulajdonú készülékhez vagy
b) reagensek és hozzá tartozó készülék biztosítása
A használatba adandó készülékekre vonatkozó előírásokat a Műszaki Leírás tartalmazza.

Elvégzendő vizsgálatok, ahhoz szükséges reagensek és a 12 havi vizsgálati szám (alapmennyiség):

Poz. sz. Megnevezések Vizsgálat +kontroll darab/év

III. Hematológiai vizsgálatok saját tulajdonú (ABBOTT Cell-Dyn Sapphire) készüléssel, vagy reagens és hozzá tartozó készülék biztosításával

1. Vérvkép IV. 75000
2. Vérvkép IV. 51964
3. Retikulocita számlálás automatával 1 466
4. Minőségi vérvkép festése, manuális 271

ÖSSZESEN: 128 701

Saját tulajdonú gép paraméterei:

Abbott Cell-Dyn Sapphire:

Saját tulajdonú gép paraméterei: 105 minta / óra kapacitású 5 part diff hematológiai automata

Készülék típusa, megnevezése: 5 part diff hematológiai automata Abbott Cell-Dyn Sapphire

Gyártó: Abbott GmbH.

Származási ország: USA

Az 5. rész tekintetében a közbeszerzés ismertetése körében rögzítésre kerültek a saját tulajdonú gép paraméterei:

Dirui H-800 FUS-200:

Saját tulajdonú gép paraméterei: 240 minta / óra kapacitású vizelet szárazkémia és 120 minta / óra kapacitású vizelet üledék automata

Készülék típusa, megnevezése: vizelet szárazkémia és vizelet üledék automata Dirui H-800 FUS-200

Gyártó: Dirui Ltd.

Származási ország: Kína 4

A 6. rész HbA1c vizsgálatok a II.2.4) pontban az alábbiak kerültek rögzítésre:

A közbeszerzés ismertetése:

HbA1c vizsgálatokhoz

- a) reagensek beszerzése saját tulajdonú készülékekhez vagy
- b) reagensek és hozzá tartozó készülék biztosítása

A használatba adandó készülékekre vonatkozó előírásokat a Műszaki Leírás tartalmazza.

Elvégzendő vizsgálatok, ahhoz szükséges reagensek és a 12 havi vizsgálati szám (alapmennyiség):

Poz. sz. Megnevezések Vizsgálat +kontroll darab/év

VI. HbA1c vizsgálatok saját tulajdonú (Arkay Adams HA 8180) készüléssel, vagy reagens és hozzá tartozó készülék biztosításával

1. Haemoglobin A1c meghatározás HPLC-vel tömegspektrometriával 20 952

ÖSSZESEN: 20 952

Saját tulajdonú gép paraméterei:

Arkay Adams HA 8180:

Készülék típusa, megnevezése: Adams HA 8180 automata HPLC berendezés HbA1c vérmintából történő meghatározása

Gyártó: Arkay Factory, Inc.

Származási ország: Japán

A felhívás IV.1.8) pontjában az ajánlatkérő rögzítette, hogy a szerződés a közbeszerzési megállapodás (GPA) hatálya alá tartozik.

- [3] A 2021. október 15. napja szerinti ajánlattételi határidőre az eljárás 3. és 6. részére is 3-3 ajánlat került benyújtásra. A felperesi kérelmező az eljárás 3. és 6. részére tett ajánlatot.

- [4] A kérelmező ajánlatában – egyebek - mellett a 3. rész tekintetében a kérelmező a BC-6200 Hematológiai analizátor automata készüléket ajánlotta meg, amelynek a tender lap szerint a gyártója a Shenzen Mindray Bio-Medical Electronics Co. Ltd . A CE gyártói megfelelőségi nyilatkozatban rögzítésre kerültek a gyártó adatai: Shenzen Mindray Bio_Medical Electronics Co. Ltd. Mindray Building, Keji 12th Road South, Hi-tech Industrial Park, Nanshan, Shenzen, 518057, P.R.China.
- [6] A 6. részben a kérelmező H50P Automatikus Analizátor készüléket ajánlotta meg. Annak műszaki leírása – egyebek mellett - tartalmazta, hogy:
„Akár 50 minta futtatása óránként; az első minta eredménye 3 percen belül; 2 féle mintavételezési módszer: mintaváltó és zárt mintavételi cső 40 férőhelyes mintaváltó”.
A CE gyártói megfelelőségi nyilatkozatban a gyártó adatai a következők voltak: Shenzen Mindray Bio_Medical Electronics Co. Ltd. Mindray Building, Keji 12th Road South, Hi-tech Industrial Park, Nanshan, Shenzen, 518057, P.R.China
- [7] Az ajánlatkérő 2022. január 12. napján küldte meg az összegezést, mely szerint a 3. részben a nyertes ajánlattevő Diagon Diagnosztikai Kft. lett. Az ajánlatkérő a felperes ajánlatát érvénytelenné nyilvánította a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja alapján arra hivatkozással, hogy a megajánlott termék nem felel meg a közbeszerzési dokumentumokban foglaltaknak.
- [8] A 6. részben a nyertes ajánlattevő a Diagnosticum Gyártó és Forgalmazó Zrt. lett. A felperes ajánlatát az ajánlatkérő a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja alapján szintén érvénytelenné nyilvánította, mivel a megajánlott termékei nem felelnek meg a közbeszerzési dokumentumokban meghatározott követelményeknek.
- [9] A felperes 2022. január 17. napján előzetes vitarendezési kérelmet terjesztett elő az ajánlata érvénytelenségével kapcsolatban mindkét érintett rész vonatkozásában. Az ajánlatkérő 2022. január 20. napján mindkét rész tekintetében felvilágosításkérést bocsátott ki. A felperes 2022. január 20. napján második előzetes vitarendezési kérelmét terjesztette elő a felvilágosításkérés kibocsátásának jogszerűségét vitatva. A második vitarendezési kérelmet az ajánlatkérő 2022. január 25. napján utasította el. A felperes a 2022. január 25. napján kelt válaszában az ajánlatkérő részére a megajánlott termékei műszaki megfelelőségével kapcsolatban felvilágosítást adott. Az ajánlatkérő 2022. január 26. napján utasította el a felperes vitarendezési kérelmét.
- [10] Az ajánlatkérő 2022. január 25. napján módosította a 3. és 6. rész tekintetében az összegezést. Mindkét korábbi érvénytelenségi ok mellé további érvénytelenségi okként megjelölte a Kbt. 74. § (2) bekezdés b) pontját. Arra hivatkozott, hogy a felperes ajánlatában bemutatott készülék kínai gyártmányú, a Kbt. 2. § (5) bekezdése alapján nem kell nemzeti elbánást nyújtani a Shenzhenből (Kína) származó árura. A felperes ajánlata a Kbt. 74. § (2) bekezdés b) pontja alapján érvénytelen, mert olyan származású készüléket ajánlott meg az ajánlatában, amely számára nem kell nemzeti elbánást nyújtania az ajánlatkérőnek.
- [11] A felperes az alpereshez benyújtott jogorvoslati kérelmében az ajánlatkérő eljárást lezáró döntésének megsemmisítését, az ajánlatkérő Kbt.-nek megfelelő eljárásra kötelezését, vele szemben bírság kiszabását és az eljárással felmerült költségeinek megfizetésére kötelezését kérte. A jogorvoslati kérelmének első elemében az ajánlatának jogszerűtlen érvénytelenné nyilvánítását, a második kérelmi elemében pedig az ajánlatának jogsértő módon történt kizárását kifogásolta. Az első kérelmi elem tekintetében arra hivatkozott, hogy az ajánlatkérő olyan paraméterek meglétét követelte meg tőle, amelyek nem szerepeltek a beszerzési

dokumentumokban. A második kérelmi elemben a Kbt. 2. § (1)-(3) bekezdései, valamint a 74 § (2) bekezdés b) pontjának a megsértésére hivatkozott. Álláspontja szerint sérült az átláthatóság és az egyenlő elbánás követelménye, valamint a jóhiszeműség és tisztességes eljárás továbbá a joggal való visszaélés tilalmának alapelve. Az átláthatóság és az egyenlő elbánás követelményének megsértése körében kifejtette, hogy azzal, miszerint az ajánlatkérő sem a felhívásban, sem az egyéb közbeszerzési dokumentumokban nem rendelkezett arról, hogy alkalmazni kívánja a Kbt. 74. § (2) bekezdés b) pontja szerinti kizárást kínai származású termékek esetén, csupán a 3,5 hónapos bírálat során az összegezés harmadik módosításakor merült fel az okból a kizárás alkalmazása, sértette az általa megjelölt alapelveket. A kizárásra úgy hivatkozott, hogy az eljárás 5. része vonatkozásában éppen kínai származású termékeket kívánt beszerezni. Mindezen eljárásával az ajánlatkérő igyekezett ellehetetleníteni a felperes nyertességét és szerződéskötését. A jóhiszeműség és tisztesség követelményének, valamint a joggal való visszaélés tilalma alapelveinek megsértése körében kifejtette, hogy az ajánlatkérő nem rendelkezett arról, hogy alkalmazni kívánja a Kbt. 74. § (2) bekezdés b) pontja szerinti kizárást kínai származású termékek esetén, az 5. rész tekintetében éppen ilyen származású termékek beszerzéséről gondoskodott. Erre az eljárásra az érvénytelenné nyilvánítás megalapozatlanságának tudata és az a szándék szorította rá, hogy az eljárást más eredménnyel zárja le. Mindezen magatartásával visszaélt a Kbt. 74. § (2) bekezdés b) pontjában foglalt jogával. Az ajánlatkérő semelyik korábbi eljárásban nem alkalmazta ezt a kizárást és jelenleg is számos Shenzhen által gyártott berendezés van a használatában.

- [12] A felperes a jogorvoslati kérelemmel összefüggésben kibocsátott hiánypótlási felhívásra rögzítette, hogy az 5. rész tekintetében nem kíván jogorvoslati kérelmet előterjeszteni.
- [13] A felperes a jogorvoslati eljárás során tett észrevételében kifejtette, hogy mivel a kizárás alkalmazására maga a jogalkotó ad felhatalmazást, kizárólag az alapelvek szolgálhatnak segítségül annak megítéléséhez, hogy a kizárás alkalmazására az adott eljárásban, az adott körülmények között jogszerűen került-e sor. Ennek eldöntésénél relevanciával bír az, hogy az eljárás 5. része tekintetében ugyanolyan származású áruk kerültek beszerzésre, mint amilyenek megajánlása miatt a felperes kizárásra került. Az 5., 3. és 6. részek tekintetében az egyes termékek a származásukat tekintve teljesen azonos helyzetben voltak. A jogalkotó nem adott felhatalmazást arra, hogy azokkal szemben is diszkriminatívan járjon el az ajánlatkérő, akik teljesen azonos helyzetben vannak, az ajánlatkérő eljárása sértette a diszkrimináció tilalmát, mert ugyanazon tulajdonságokkal rendelkező csoporthoz tartozó ajánlattevők közül egyeseket hátrányosan megkülönböztetett.
- [14] Az alperes a 2022. március 23. napján kelt D.45/28/2022. számú határozatával a jogorvoslati kérelmet elutasította. A határozatának indokolásában kifejtette, hogy a felperesnek az ajánlata érvénytelenné nyilvánítását vitató kifogásai részenként egy kérelmi elemnek minősülnek. Ekként a felperesnek mind a 3., mind pedig a 6. rész tekintetében egy-egy kérelmi eleme van. Az ajánlat érvénytelenségét egy érvénytelenségi ok is megalapozza, ha az ajánlatnak bármely okból történő érvénytelenné nyilvánítása jogszerű volt, akkor az ajánlatkérő által jogszerűen került sor az ajánlat érvénytelenné nyilvánítására. A Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja szerinti érvénytelenségi ok kapcsán mindkét rész tekintetében megállapította, hogy az ajánlatkérő nem rögzítette a közbeszerzési dokumentumokban a minimumkövetelmények körében azokat a paramétereket, amelyekre hivatkozással a felperes ajánlatát érvénytelenné nyilvánította. Emiatt a Kbt. 73. § (1) bekezdés e) pontja szerinti érvénytelenség megállapítására jogszerűtlenül került sor mindkét érintett rész tekintetében. A Kbt. 74. § (2) bekezdés b) pontja szerinti kizárási ok kapcsán vizsgálta, hogy jogszerűen került-e sor a kizárás intézményének alkalmazására. A felperes mindkét érintett rész tekintetében kínai és nem

hong-kongi származású terméket ajánlott meg. A tárgyi közbeszerzési eljárás a GPA hatálya alá tartozik, az ilyen beszerzések esetén a Kbt. 2. § (5) bekezdése alkalmazandó. A GPA-nak Kína csak Hong-Kong vonatkozásában részese, ezért a felperes által megajánlott kínai termékekre a GPA hatálya nem terjed ki, ezért olyan termékeknek minősülnek, amelyekre a nemzeti elbánást nem kell alkalmazni. Részletes indokolást adott arra vonatkozóan a határozatában, hogy az ajánlatkérő a kizárás intézményét a közbeszerzési eljárás teljes folyamatában alkalmazhatta, nem valósított meg tételes jogi jogsértést azzal, hogy előzetesen nem jelezte a Kbt. 74. § (2) bekezdésének alkalmazását. A felperes jogorvoslati kérelmének alapvető jogsértési hivatkozásaival összefüggésben kifejtette, hogy a Kbt. 2. § (2) bekezdését az egyenlő elbánás alapvetőnek megsértése körében nem tudta megállapítani. A Kbt. 2. § (2) bekezdése és az (5) bekezdése viszonylatában a „lex specialis derogat legi generali” alapelve érvényesül. Ezen alapelvek tehát nem egyszerre érvényesülnek, a nemzeti elbánás követelménye lerontja az egyenlő bánásmód követelményét. Azon áruk vonatkozásában, ahol a nemzeti elbánást nem kell biztosítani, az egyenlő bánásmód alapelve nem kell, hogy érvényesüljön. A felperes által megajánlott kínai termékekre a nemzeti elbánást nem kellett biztosítani, ekként az egyenlő elbánás alapelve sem kellett, hogy érvényesüljön. Mindezekre tekintettel az ajánlatkérő nem járt el jogszerűtlenül és nem merült fel olyan többlettényállási elem, amely miatt a Kbt. 2. § (2) bekezdése szerinti alapvető jogsértés megállapítására sor kerülhetett volna. Kiemelte, hogy a felperes a közbeszerzési eljárás 5. részével szemben jogorvoslati kérelmet nem terjesztett elő. A felperes által állított további alapelvek megsértését sem állapította meg egyrészt azért, mert nincs olyan jogszabályi kötelezettsége az ajánlatkérőnek, hogy előzetesen jelezze a Kbt. 74. § (2) bekezdésének alkalmazását, másrészt a kizárás lehetőségével a teljes közbeszerzési eljárásban, az eljárás eredményéről szóló tájékoztató közzétételéig élhet. Mivel a Kbt. kogens rendelkezéseire és azok komplex jogértelmezésére tekintettel az ajánlatkérő jogszerűen járt el, és olyan többlettényállási elem nem merült fel, amely a felperes által hivatkozott alapelvek megsértését eredményezné, nem állapította meg alapvető jogsértést az ajánlatkérő terhére.

- [15] Az ajánlatkérő mindkét érintett rész tekintetében a Kbt. 74. § (2) bekezdés b) pontja szerinti érvénytelenségi okot jogszerűen alkalmazta, a döntése a felperesi ajánlat érvénytelenné nyilvánításáról jogszerű volt, ezért a jogorvoslati kérelmet mindkét érintett rész tekintetében a Kbt. 165. § (2) bekezdés a) pontja alapján elutasította.

A kereset és a védírat

- [16] Az alperes határozatával szemben a felperes indított megtámadási pert. Kérte elsődlegesen a határozat megváltoztatásával a Kbt. 165. § (3) bekezdés a), b) és d) pontja szerinti jogkövetkezmények alkalmazását. Kérte az ajánlatkérő eljárást lezáró döntésének és az azt követően hozott valamennyi döntésének megsemmisítését, az ajánlatkérő felhívását a Kbt.-nek megfelelő eljárás lefolytatására, a felperesi ajánlat érvényessé nyilvánítására és ennek megfelelő új eljárást lezáró döntés meghozatalára a 3. és 6. részek tekintetében. Indítványozta továbbá bírság kiszabását az ajánlatkérővel szemben és kérte kötelezni az eljárási költségeinek viselésére. A másodlagos kereseti kérelme a határozat megsemmisítésére és szükség esetén az alperes új eljárás lefolytatására kötelezésére irányult. Kérte perköltségének megtérítését. A perköltség körében a jogorvoslati eljárásban a kérelem és az egyéb beadványok szerkesztésével felmerült ügyvédi munkadíjat 350 000 forint + áfa összegben, míg a peres eljárás során a keresetlevél szerkesztésével kapcsolatos ügyvédi költséget 175 000 forint + áfa összegben jelölte meg, a tárgyalási képviselőre munkadíjat nem érvényesített. Hangsúlyozta, hogy a keresetében kizárólag a Kbt. 74. § (2) bekezdés b) pontja szerinti kizárásra vonatkozó határozati résznek és az ezzel összefüggő rendelkezéseknek a

felülvizsgálatát kéri, de annak nem célja, hogy a Kbt. 74. § (2) bekezdés b) pontja szerinti kizárás jogának alkalmazhatóságát általánosan vitassa.

- [17] A kizárás jogintézményének ajánlatkérő általi alkalmazása az eljárás konkrét körülményei mellett volt jogsértő, az ajánlatkérő magatartása sértette a Kbt. 2. § (1)-(3) bekezdéseiben foglalt alapelveket és egyértelműen joggal való visszaélést valósított meg. Az eljárási cselekmények láncolata, az összegezés többszöri módosítása, az, hogy csak az utolsó összegezésben került megjelölésre a kizárási indok, más részajánlati körben a kínai származású termék befogadása, a műszaki minimumkövetelményekkel összefüggő jogsértő érvénytelenné nyilvánítást megerősítő szankciós jelleg, valamint a kizárás intézményének az egyébként érvényes ajánlattal szembeni alkalmazása mind olyan körülmények, amelyek összességükben azt támasztják alá, hogy az ajánlatkérő olyan célra használta fel a kizárás jogintézményét, amelyet a jogalkotónak nem állt szándékában biztosítani. Súlyos visszaéléseket eredményezhet a közbeszerzési gyakorlatban, ha az ilyen ajánlatkérői magatartás szentesítést nyer és az érintett kizárására bármikor, bármely módon sor kerülhet. Nem az a kérdés, hogy a jogintézmény alkalmazására az elméleti lehetőség fennállt-e, hanem az, hogy az ajánlatkérő azt milyen módon tette meg. Az eljárásával kimerítette a joggal való visszaélés fogalmát és sértette a jogorvoslati kérelemben megjelölt Kbt. alapelveket. Az ilyen jellegű ajánlatkérői magatartás elfogadása azt eredményezné, hogy ellehetetlenül kínai származású termékek közbeszerzési eljárásokban való részvétele, az ajánlatkérők önkényesen határozhatnák meg egy jogintézmény alkalmazásának keretrendszerét. Ez nyilvánvalóan nem lehetett a jogalkotó szándéka. Az eljárási cselekmények láncolatából kiemelte, hogy a felhívás és az egyéb közbeszerzési dokumentumok nem tartalmaztak arra vonatkozó utalást, hogy az ajánlatkérő alkalmazni kívánja a Kbt. 74. § (2) bekezdése szerinti kizárást. Az ajánlatkérő három összegezésben sem alkalmazta a kizárást, kizárólag csak akkor, amikor már be kellett látnia, hogy nem tudja a felperes ajánlatát más módon érvénytelenné nyilvánítani. Az ajánlatkérő az összegezés harmadik módosításában 2022. január 26. napján hivatkozott első alkalommal a Kbt. 74. § (2) bekezdés b) pontjára. Mindezek szerint a cselekmények láncolata egyértelműen szemlélteti, hogy az ajánlatkérő a kizárás jogintézményét nem azért alkalmazta, mert tudatosan ki kívánta zárni az olyan termékeket, amelyek számára nem kell a nemzeti elbánást biztosítani, hanem azért, mert nem talált más alternatívát arra, hogy a saját mulasztását a műszaki követelmények előírásának elmaradása körében orvosolja. Hivatkozott arra, hogy az ajánlatkérő a közbeszerzési eljárás 5. része (vizeletanalitikai vizsgálatok) tekintetében elfogadta a kínai származású termékek megajánlását. Ebben a részben egy kínai származású termékkel rendelkezik az ajánlatkérő és ezen berendezéshez kért megfelelő, szintén kínai származású reagenseket és fogyóanyagokat megajánlani. Mindezek szerint az ajánlatkérő az eljárás különböző részei tekintetében eltérően viszonyult az olyan származású árukhoz, amelyeknek nem kell nemzeti elbánást biztosítani. Az ajánlatkérő a jogorvoslati eljárás során igyekezett olyan látszatot kelteni, hogy a felperes által megajánlott termékek gyengébb minőségűek és ezért alkalmazta a kizárást. A Shenzen termékek azonban világszínvonalúak, minőségi orvosdiagnosztikai eszközök, a termékek modernebb generációját képviselik, semmiképp nem jelentenek visszalépést. Maga az ajánlatkérő is rendelkezik több, a fenti gyártó által gyártott berendezéssel. Mindezek alapján kijelenthető, hogy a felperes kizárására nem azért került sor, mert az ajánlatkérőnek valós aggálya lett volna a kínai termékek származása miatti minőséggel. Más indok állt a háttérben, egy olyan indok, amely a kizárás alkalmazására nem adott jogszerű lehetőséget. Az alperes a határozat 137. pontjában hivatkozik arra, hogy felperes az 5. résszel összefüggésben jogorvoslati kérelmet nem terjesztett elő. Ez a megállapítás sem eljárásjogi, sem anyagi jogi szempontból nem lehet megalapozott. A felperes egyrészt nem rendelkezett ügyfélképességgel az 5. rész tekintetében, másrészt pedig értelmetlen lett volna az 5. részt támadni, hiszen a jogorvoslati

kérelme éppen arra irányult, hogy az ajánlatkérő akként járjon el a 3. és 6. rész tekintetében is, mint az 5. részben és mellőzze a kizárást. Ezért érthetetlen, hogy az alperes miért rója a terhére azt, hogy az 5. rész tekintetében nem indított jogorvoslati eljárást.

- [18] Az alperes nem tett eleget az indokolási kötelezettségének a jogorvoslati kérelemben hivatkozott alapelvi jogsértésekkel összefüggésben. Az egyenlő elbánás követelménye mellett hivatkozott egyéb alapelvi jogsértések kapcsán mindösszesen a határozat 138. és 139. pontjában írtakat rögzítette. Ezzel az indokolását valójában arra az egyetlen tényre alapította, hogy a Kbt.-ben szerepel a 74. § (2) bekezdés b) pontja szerinti kizárás lehetősége, azonban arra, ami a jogorvoslati kérelem lényegét képezte, miszerint egy elviekben jogszerűen alkalmazható jogintézmény konkrét módon és célból való alkalmazása miatt nem sértette a hivatkozott alapelveket, nem adott választ. A Kbt.-ben rögzített alapelvek olyan zsinórmértéket jelentenek, amelyek megsértése elegendő ahhoz, hogy egy elméletben jogszerűen alkalmazható intézmény alkalmazása adott körülmények mellett jogsértőnek minősüljön. Nem megengedett az olyan joggyakorlás, amely ütközik a jogosult korábbi magatartásával, mert ez sérti a jóhiszeműség és tisztesség követelményét. A Kúria BH2018. 347. számon közzétett határozatában megállapította, hogy joggal való visszaélés, ha a joggyakorlásának módja nem felel meg a rendeltetésének. Kérte a jogorvoslati eljárás során tett nyilatkozatainak figyelembevételét.
- [19] Az alperes a védíratában kérte a keresetnek mint alaptalannak az elutasítását, perköltségigény mellett. A jogorvoslati eljárást jogszerűen folytatta le, a tényállást feltárta, abból megalapozott jogkövetkeztetést levonva jogszerű döntést hozott, a határozatában foglaltakat változatlanul fenntartotta. A felperes is hangsúlyozta, hogy a keresetében nem a Kbt. 74. § (2) bekezdés b) pontjának alkalmazhatóságát vitatta, ezért nem egyértelmű, hogy milyen okból kifogásolja a határozatnak a Kbt. 74. § (2) bekezdésével kapcsolatos részét. A felperes sem a kizárás alkalmazásával, sem pedig az egyenlő bánásmód alapelve körével kapcsolatban előadottakat nem vitatta, tehát nem támadja a határozat 97-136. pontjaiban írtakat. Ténylegesen csak az 5. résszel összevetve az egyenlő bánásmód sérelmével, illetve az átláthatóság, tisztességes eljárás és a joggal való visszaélés tilalmával kapcsolatos alapelvekkel összefüggő döntőbizottsági megállapításokat támadta. Az eljárási cselekmények levezetése körében hivatkozott a Kbt. 74. § (2) bekezdésére és a határozatának 128. pontjában írtakra, miszerint az ajánlatkérő alkalmazhatta ezt a jogintézményt a közbeszerzési eljárás befejeződéséig. A kizárás intézményének jogszerű alkalmazása mellett jelzési kötelezettsége nem volt, jogszabályi keretek között járt el, az ajánlatkérő terhére sem tételes jogi, sem alapelvi jogsértés nem kerülhetett megállapításra, a magatartás nem volt visszaélésszerű. A felperes a keresetében ezzel kapcsolatban előadott állításait nem bizonyította, csak feltételezésekre alapította, az ajánlatkérő a Kbt. adta keretek között járt el. A felperesnek az 5. résszel összefüggésben nem volt jogorvoslati kérelme, ezért az ezzel kapcsolatos kereseti megállapítások a jelen határozat felülvizsgálata során relevanciával nem bírnak. A Kbt. szabályrendszeréből következően egy közbeszerzési rész egy önálló közbeszerzési eljárásnak minősül és az egyik eljárási részben hozott döntés főszabály szerint nem hat ki a másik eljárási részre. A 3. és 6. részek, valamint az 5. rész között eltérő a tényállás is, ugyanis az 5. részben az ajánlatkérő egy a tulajdonában álló kínai termékhez kívánt alapanyagot beszerezni, ezért az egyenlő bánásmód alapelveinek a sérelme e vonatkozásban fel sem merülhetett. A határozatának 139. pontjában rögzítette, hogy miért nem állapította meg a felperes által hivatkozott alapelvek ajánlatkérői megsértését, ezért nehezen értelmezhető, hogy pontosan milyen indokolási kötelezettség elmulasztását hiányolja a felperes. A 139. pont a korábbiakban kifejtett levezetésen (97-131. pontok) alapul, amelyet a felperes nem vitatott, ahogy ugyancsak nem vitatja az egyenlő bánásmód alapelve körében kifejtetteket. A határozat

131-139. pontjaiban vizsgálta az alperes, hogy az alapelvi jogsértés az ajánlatkérő oldalán megállapítható-e. Az ajánlatkérő a tételes jogszabályi keretek között járt el, nem merült fel olyan többlettényállási elem, amely alapján az alapelvek megsértése megállapítható lett volna. Ilyen konkrét többlettényállási elemet a felperes sem igazolt sem a perben, sem pedig a jogorvoslati eljárásban. Mindezek alapján nehezen értelmezhető, mit kíván elérni a keresetével. A felperesnek a jogorvoslati eljárás során tett nyilatkozatai figyelembevételére vonatkozó kérelmével összefüggésben előadta, hogy a jelen per tárgyát a határozat részleges felülvizsgálata képezi, nem pedig az ajánlatkérői döntése.

A bíróság döntése és annak jogi indokai

- [20] A kereset az alábbiak szerint alapos.
- [21] A bíróság a Kbt. 170. § (1) bekezdése alapján indított közigazgatási perben a közigazgatási jogvitát, az alperesi határozat, mint közigazgatási cselekmény jogszerűségét a közigazgatási perrendtartásról szóló 2017. évi I. törvény (a továbbiakban: Kp.) 2. § (4) bekezdésére figyelemmel, a Kp. 85. § (1)-(2) bekezdése értelmében a meghozatalának időpontjában fennálló tények alapján, a kereseti kérelem korlátai között vizsgálta. Az ítéleti tényállást a perbeli nyilatkozatok, a csatolt iratok és a közigazgatási eljárás iratanyaga alapján állapította meg.
- [22] A felperes a keresetében eljárásjogi – az indokolási kötelezettség elmulasztása – és anyagi jogi (a Kbt. alapelvi rendelkezései megsértésének helytelen megítélése) jogszabálysértésekre is hivatkozott. A bíróságnak elsőként abban kellett a perben állást foglalnia, hogy az alperes eleget tett-e az általános közigazgatási rendtartásról szóló 2016. évi CL. törvény (a továbbiakban: Ákr.) 81. § (1) bekezdése szerinti indokolási kötelezettségének a jogorvoslati kérelemben hivatkozott alapelvi jogsértések tekintetében.
- [23] Az Ákr. 81. § (1) bekezdése alapján a határozatnak tartalmaznia kell a döntés alapját képező releváns tényállást, az azt alátámasztó tényeket és bizonyítékokat, valamint a mérlegelés és a döntés indokaira, valamint az azt megalapozó jogszabályhelyek megjelölésére is kiterjedő indokolást egyaránt. Az Ákr. 81. § értelmezése körében kialakult joggyakorlatot a Kúria több eseti döntése (Kfv.V.35.706/2013/12., Kfv.V.35.620/2016/8., Kfv.V.35.048/2014/7. Kfv.I.35.196/2016/4.) bemutatja, melyet a Fővárosi Törvényszék is iránymutatónak tekintett.
- [24] Az alperes a határozatában rögzítette (29-33. pontok), hogy az alapelvek körében milyen hivatkozásokot tett a felperes a jogorvoslati kérelmében. A felperes mindkét rész tekintetében hivatkozott az eljárási cselekmények láncolatára, arra, hogy felperes visszaélészerűen, a több hónapos bírálati eseménysorban csak az összegezés harmadik módosításában alkalmazta először a kizárás intézményét, mindemellett utalt az eljárás jogorvoslati kérelemmel nem támadott 5. része vonatkozásában kifejtett ajánlatkérői magatartásra, az egyenlő bánásmód követelményének megsértésével összefüggésben. A határozat 37. pontjában az alperes rögzítette a felperesnek a jogorvoslati eljárás során tett észrevételében foglaltakat, ahol a felperes kifejtette az eljárás 5. részével összefüggően mely okból következett be az alapelvek megsértése. Az alperes a határozatának indokolásában, a 131-139. pontokban foglalkozott az alapelvek sérelmével, három irányból fejtve ki annak alaptalanságára vonatkozó álláspontját. Érvelését egyfelől arra alapozta, hogy az ajánlatkérő a kizárás jogintézményét a Kbt. tételes jogi szabályainak betartásával alkalmazta, másfelől nem volt olyan többlet tényállási elem, amely az alapelvi jogsérelmet megállapíthatóvá tenné, harmadsorban pedig arra, hogy a nemzeti elbánás elve lerontja az egyenlő bánásmód követelményét.

- [25] Az alapelvek és a tételes jogi rendelkezések kapcsolatát illetően mind az alperesi, mind a bírósági gyakorlat következetes és egyértelmű. E szerint a Kbt. alapelvi rendelkezései általános törvényi követelményeket határoznak meg a közbeszerzési eljárás valamennyi résztvevője számára. A közbeszerzési eljárás teljes folyamatában jelen vannak, érvényesülésüket az egyes tételes jogi rendelkezések is biztosítják. Az egyes tételes speciális rendelkezésnek kell az általános alapelvi rendelkezéshez igazodnia és nem fordítva. Az alapelvi rendelkezések szerinti jogsértés megállapításától az alperes abban az esetben tekinthet el, ha az a tételes rendelkezésben maradéktalanul leképezhető. Az alapelvek azonban önmagukban is, és a tételes szabályok mellett is válhatnak a jogszerű eljárás fokmérőivé. Ha a közbeszerzési eljárás során tanúsított valamilyen magatartás ugyan a tételes rendelkezéseknek megfelel, de elégtelen arra, hogy valamely alapelvi rendelkezést érvényre juttassa, akkor az alapelvi sérelem megállapítására kerülhet sor (Kfv.IV.37.950/2019/8.). E joggyakorlattal a Fővárosi Törvényszék egyetért, attól eltérni nem kívánt.
- [26] A felperes nem kifogásolta, maga is egyetértett az alperesnek azzal a határozati jogértelmezésével, mely szerint az ajánlatkérő a Kbt. 74. § (2) bekezdése szerinti kizárást az eljárása egész időtartama alatt alkalmazhatja. A határozati okfejtés ezért önmagában nem elégséges a jogorvoslati kérelem alapelvi hivatkozásainak kimerítéséhez. Az alperes a határozatának 132. pontjában maga is helyesen utalt az alapelvek és a tételes jogi rendelkezések kapcsolatára, elmulasztotta ugyanakkor azoknak a jogorvoslati kérelemben megjelenő hivatkozásoknak az értékelését, amelyeket a közbeszerzési eljárás folyamatából a felperes kiemelt és az események láncolataként jelölt meg azzal, hogy az ajánlatkérő magatartása alapelveket sértő volt. Elégtelen indokolás ennek ellenében annak a rögzítése, hogy többlettényállási elemet a felperes nem igazolt, hiszen éppen az értékelés folyamatának általa megjelölt elemei vizsgálatát várta volna el az alperestől ebből a szempontból.
- [27] Nem vitatott a Kbt. 2. § (2) és (5) bekezdés egymáshoz való viszonya sem, ez azonban a felperes által hivatkozott sérelem hiányának ugyancsak elégtelen indoka, miután éppen arra hivatkozott, hogy más ajánlatkérő is nemzeti elbánás alá nem tartozó terméket ajánlott meg, ekképpen az (5) bekezdés hatálya alá tartozó ajánlattevők eltérő elbánása felmerülhet. Ennek a vizsgálata azonban elmaradt. Függetlenül attól, hogy a közbeszerzési eljárás 5. része ellen a felperes jogorvoslati kérelemmel nem élt, de arra a vele szemben tanúsított ajánlatkérői magatartást kifogásolva hivatkozott, így az alperes saját gyakorlatát is figyelmen kívül hagyta, amikor az alapelvi sérelmek vizsgálata során a közbeszerzési eljárás jogorvoslati kérelemmel nem támadott részeire tekintettel sem volt. Az alapelveknek a közbeszerzési eljárás egész folyamatában érvényesülniük kell, éppen a lehetséges többletelem jelenhet meg azonos helyzetű ajánlattevők eltérő elbánása során. Adós maradt azonban az alperes annak részletes kifejtésével, hogy az adott közbeszerzési eljárás egyedi körülményei alapján merültek-e fel olyan többlettényállási elemek, amelyek a jogorvoslati kérelemben hivatkozott alapelvek közvetlen sérelmét megalapozhatják. Az alperesnek a jogorvoslati kérelem hivatkozásai mentén kellett volna vizsgálnia, hogy a közbeszerzési eljárásnak voltak-e olyan tényállási elemei, amelyekből a hivatkozott alapelvek megsértésére következtetni lehet. A felperes ilyen konkrét hivatkozásokat tett a jogorvoslati kérelmében és lényegében ezeket ismételte meg a keresetében is. Utalt a közbeszerzési eljárás eseményeinek láncolatára, arra, hogy az ajánlatkérő csak több eljárási cselekmény után, az összegezés harmadik módosításában hivatkozott először a kizárására. Az eljárás 5. része tekintetében pedig az ajánlatkérőnek is kínai származású készüléke került megjelölésre, amihez elfogadta a kínai származású reagenseket. Az alperes a határozatának 2. pontjában rögzítette a kiírás részletes feltételeit, az

alapján megállapítható, hogy az ajánlatkérő készülékeinek származási országa – amihez a reagenseket beszerezni kívánta – a 3. rész tekintetében az USA, a 6. résznél Japán, míg az 5. rész esetében Kína. Mindezek lehetnek olyan releváns tényállási elemek, amelyek adott esetben jelenthetnek olyan többlettényállási elemeket, amiből a Kbt. alapelvi jelentőségű rendelkezéseinek megsértése következik. A felperes ezekre hivatkozott a jogorvoslati kérelmében és a perbeli keresetében is, az alperesnek azokat a jogorvoslati kérelem mentén megvizsgálva kellett volna állást foglalnia abban, hogy történt-e alapelvi jogsértés a közbeszerzési eljárásban. Mindezt azonban a fent részletezettek szerint elmulasztotta, indokolási kötelezettségének ebben a körben nem megfelelően tett eleget. Az alperes a védiratának 2. pontja utolsó bekezdésében ugyan hivatkozott a jogorvoslati kérelemmel érintett két rész és az 5. rész közti eltérő tényállásra, azonban ezen hivatkozásával a határozatának indokolásbeli hiányosságát nem pótolhatta. Ennek oka az, hogy ez a perben előterjesztett beadvány alkalmatlan arra, hogy kijavítsa, kiegészítse a rosszul megírt és szerkesztett határozatot, részben azért, mert a határozathozatalhoz képest időntúli, részben azért, mert perbeli szerepe más (Kúria Kfv.II.37.758/2011/5.; Kfv.II.39.209/2011/5.; Kfv.V.35.697/2014/5.; Kfv.III.35.425/2015/7.; Kfv.III.35.423/2015/6.; Kfv.V.35.379/2017/4.).

- [28] Mindezekre tekintettel alappal hivatkozott a felperes a keresetében arra, hogy az alperes a jogorvoslati kérelem alapelvi jogsérelemmel kapcsolatos hivatkozásai körében nem megfelelően tett eleget az indokolási kötelezettségének, ez az eljárása sértette az Ákr. 81. § (1) bekezdését, ami miatt a határozatának keresettel támadott ezen része érdemi felülbírálatra alkalmatlannak bizonyult. Ez okból a bíróság a határozat kereseti kérelemmel támadott részének anyagi jogi szempontú vizsgálatát nem végezhette el.
- [29] A fentiekre figyelemmel a bíróság az alperes határozatát részben, a jogorvoslati kérelemnek az alapelvek sérelméről hozott döntést érintő részében a Kp. 92. § (1) bekezdés b) pontja alapján megsemmisítette és ebben a körben az alperest új eljárásra kötelezte.
- [30] Meghagyja az alperesnek a megismételt eljárásra vonatkozóan, hogy a határozatát a jogorvoslati kérelem alapelvi hivatkozásai mentén részletesen indokolja, térjen ki azokra a többlettényállási elemekre, amikre a jogorvoslati kérelemben a felperes hivatkozott és amelyek a közbeszerzési eljárás konkrét körülményeire figyelemmel adott esetben a Kbt. alapelveinek közvetlen sérelmét megalapozhatják. Az alperes határozata az indokolási kötelezettségének ilyen módon történő teljesítésével válhat érdemi felülvizsgálatra alkalmassá.
- [31] A bíróság az alperes határozatát eljárási jogszabálysértés alapján semmisítette meg, ezért az anyagi jogszabálysértés – a hivatkozott Kbt. alapelvek megsértése – kapcsán már nem kellett állást foglalnia, a kereset és a védirat ezzel kapcsolatos érveit nem vizsgálta.
- [32] A bíróság a pervesztes alperest a polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte a felperes ügyvédi képvisellel felmerült perköltségének viselésére. A perköltség összegét a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja alapján – megbízási megállapodás figyelembevételével – állapította meg. A keresetlevél szerkesztésére költségjegyzékkel felszámított 5 óra ügyvédi tevékenységet a megbízási szerződés szerinti óradíjjal számolva nem tartotta eltúlzottnak, ezért azt ÁFA-val növelt összegben mérlegeléssel 200 000 forintban állapította meg. A Pp. 80. §-a alapján a pernyertes fél a jog perbeli érvényesítésével okozati összefüggésben és szükségképpen

felmerült költségeinek megtérítését kérheti, ezért alaptalanul számította fel a felperes a jogorvoslati eljárásban felmerült ügyvédi munkadíját. A felperes a perben tartott tárgyalásra külön munkadíjat nem érvényesített, ezért az összes felperesi perköltséget a bíróság a keresetlevél szerkesztésével összefüggésben felmerült összegben állapította meg.

- [33] Az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (a továbbiakban: Itv.) 45/A. § (2) bekezdése, az Itv. 39. § (3) bekezdés b) pontja és az Itv. 42. § (1) bekezdés a) pontja szerinti kereseti illetéket a Pp. 83. § (1) bekezdése, az alperes személyes illetékmentessége és a Pp. 102. § (6) bekezdése alapján a Magyar Állam viseli.
- [34] Az ítélet elleni fellebbezés lehetőségét a Kbt. 172. § (6) bekezdése zárja ki.

Záró rész

Budapest, 2022. november 30.

dr. Sára Katalin s.k.
s.k.
a tanács elnöke

dr. Bíró Péter s.k.
előadó bíró

dr. Szilágyi-Horváth Eszter
bíró